

JOURNALISTE
MARJAN VAN DEN
BERG IS GETROUWD
EN HEEFT DRIE
DOCHTERS EN TWEE
KLEINKINDEREN.

Marjan

We werden op de hoogte gehouden van een nest katjes op nummer 3 en nieuwe grindtegels op nummer 14

Je zult maar Lieve heten. Twaalf jaar zijn. En ineens bedenken dat jouw toekomst misschien ergens in de journalistiek ligt. Dus je maakt een krant. Eén blaadje, handgeschreven op een vel uit je multomap. Je noemt hem *Het Zonnige Nieuws!* En je stopt dat blaadje in de brievenbus van de overburen. Van ons dus.

Ik werd er vorig jaar, ergens in mei, op slag gelukkig van. Die lieve Lieve.

“Lees dan, Jan! Aan de overkant hebben ze een trampoline! En die van de hoek hebben een nieuwe eettafel en stoelen. De tafel heeft de buurman zelf gemaakt.”

Nu was Jan vorig jaar nog druk bezig zelf een dagelijkse krant uit te brengen, dus die vond dit nieuws niet zo opzienbarend. Maar ik kikkerde er erg van op. Dus ik schreef haar een brief. Dat ze een gat in de markt te pakken had met haar ‘Zonnige Nieuws’. Dat ik wel vaker zo’n krant wilde ontvangen. Sterker nog: ik wilde me abonneren. Kon dat? De journalist in Lieve maakte onmiddellijk plaats voor de ondernemer. Er broedde iets aan de overkant op die trampoline. Onderwijl begon ze haar markt te vergroten. Dat begreep ik doordat ik geen origineel geschreven nieuws meer ontving, maar kopieën. Buurvrouw Riet kreeg een keer een origineel A4’tje, raakte intens vertederd en kreeg de week erop prompt een kopie. Slimpie, die Lieve. Een maand later kregen we een briefje. ‘Wat leuk

dat u zich op *Het Zonnige Nieuws* wilt abonneren!’ stond er. Elke week zonnig nieuws, op elk moment opzegbaar, voor € 5 per maand.

“Dat is duurder dan jouw krant,” zei ik tegen Jan. Ik schreef andermaal de uitgever/journalist/eindredactie/bezorging een brief. Dat ik de kosten van dit abonnement niet echt in de categorie ‘Zonnig Nieuws’ vond vallen en of ik misschien een andere aanbieding tegemoet kon zien? Die kreeg ik. De prijs kelderde in één keer van € 5 naar € 2. “Mijn moeder vond het ook al te duur,” zei Lieve me, toen ik haar tegenkwam. En voor die twee euro was het ook nog heel goed te doen, vond ze. Zeker omdat ze af en toe op vakantie ging naar Schiermonnikoog en dan geen krant schreef. Maar verder werden we op de hoogte gehouden van een nest jonge katjes op nummer 3, nieuwe grindtegels op nummer 14 en een puppy op nummer 9A. Op 28 oktober 2019 verscheen het laatste nummer van *Het Zonnige Nieuws*. ‘Omdat ik erachter kwam dat het heel lastig is om nieuws te vinden en omdat ik het vaak vergeet doordat ik andere dingen doe’, schreef Lieve. En daaronder: ‘Wilt u alstublieft nog € 2 betalen voor de maand oktober?’ Ik betaalde. Met een bedankbrief erbij. Sindsdien komt er geen zonnig nieuws meer. En een tijdlang kon ik prima zonder. Maar nu? Lieve! Kom op met je ‘Zonnige Nieuws!’